

Ida Henriette da Fonseca

1806-1858

Byrons Statue

Digt af A. Munch

Edited by
Christian Mondrup

Byrons Statue

Digt af A. Munch

Andante sostenuto assai

Ida Henriette da Fonseca (1806-1858)

Canto

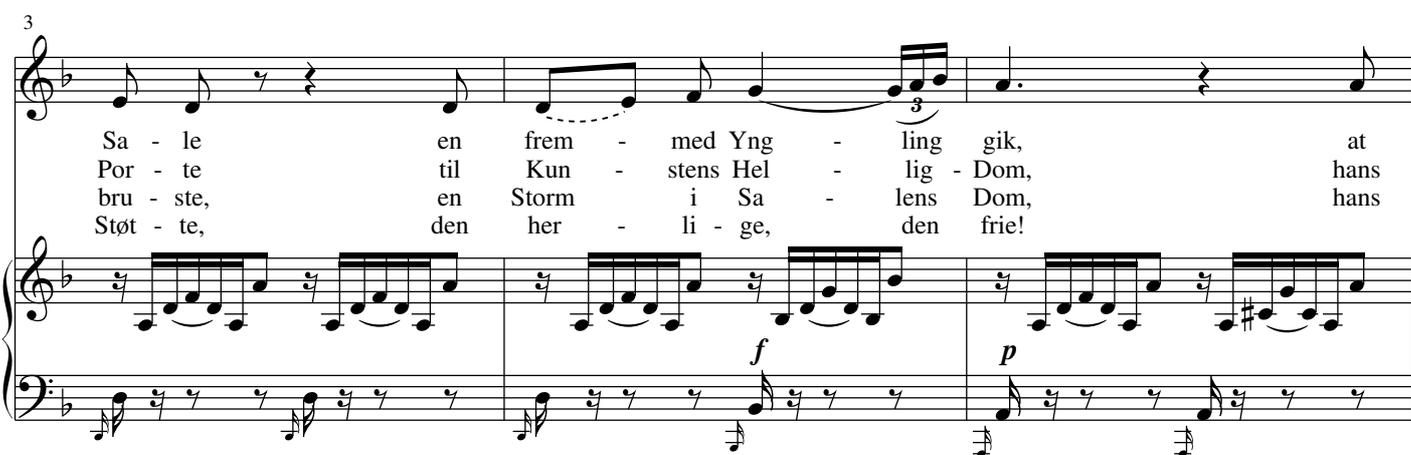

1. Til Slot - tets stol - - te
2. Man aab - ned Slot - - tets
3. Han syn - tes at _____ der
4. Ja! det er By - - rons

Piano-Forte

p *tutto legato*

3

Sa - le en frem - med Yng - ling gik, at
Por - te til Kun - stens Hel - lig - Dom, hans
bru - ste, en Storm i Sa - lens Dom, hans
Støt - te, den her - li - ge, den frie!

f *p*

6

la - de Kun - sten sva - le hans Læng - sels he - le
Aan - de - drag _____ blev kor - te, en Angst _____ ham o - ver -
Vin - ger ble - ve knu - ste, hans Af - magt me - re
Thor - vald - sens Kunst _____ her mød - te en By - rons Phan - ta -

9

Blik. En Fugl i Laur - bær - lun - den han
kom. Fra Sa - lens Hvel - ving vif - ted en
tom. Da saae han i _____ det Fjer - ne, ved
sie. Hvor dri - stig, stolt _____ den smi - ler som

p

12

vug - ged sig paa - Kvist, hans Vin - ge end var
 Søn - dags - luft til ham hans Liv sin sce - ne
 Sa - lens sid - ste Muur, en jor - disk Le - de -
 Aan - den paa sin - Flugt! Hvor syn - lig Tan - ken

15

bun - den, hans Kraft sig ei be - vidst. Hvor -
 skif - ted, han glem - te Ver - dens Bram. Her
 stjer - ne, en - her - lig, ket Fi - gur. Det
 hvi - ler om - Pan - den, let og smukt.

18

for hans Hjer - te brænd - te ham In - gen hav - de
 stod de hvi - de Gu - der, i Mar - mor - kraft og
 var et jor - diskt Øi - e, det var en Dø - de -
 Hvad Po - e - si - en tæn - ker; Pla - stik - ken tryl - ler

21

sagt, end - nu han al - drig kjend - te til
 Fred - for dem hans Øi - e lu - der til
 lig: Her kan hans Sjæl sig bøi - e
 fast: Dog er det in - gen Læn - ker - en

24

Kun - stens høi - e Magt, _____ ja _____ til Kun - stens høi - e
Jor - den blæn - det ned, _____ ja _____ til Jor - den blæn - det
og dog ei glem - me sig, _____ og dog _____ ei glem - me
e - vig Flugt _____ og Hast, _____ ja _____ en e - vig Flugt _____ og

f

27

dolce

Magt, _____ ja _____ til Kun - stens høi - e Magt, _____ ja _____ til Kun - stens høi - e
ned, _____ ja _____ til Jor - den blæn - det ned, _____ ja _____ til jor - den blæn - det
sig, _____ og dog _____ ei glem - me sig, _____ ei _____ glem - me
Hast, _____ ja _____ en e - vig Flugt _____ og Hast, _____ en _____ e - vig Flugt _____ og

30

Magt
ned.
sig.
Hast.

Critical notes:

This score is the first modern edition of the song “Byrons Statue” (The Statue of Byron) by the Danish composer “Ida Henriette da Fonseca” (1806-1858). For information on the composer see the article in “Dansk Kvindebiografisk Leksikon”, <http://www.kvinfo.dk/side/597/bio/677/origin/170/query/fonseca/> by Lisbeth Ahlgren Jensen and, by the same author, “Det kvindelige spillerum”, Multivers, Copenhagen 2007. The source of this song is 2 printed volumes of solo songs with piano accompaniment “Romancer med Pianoforte-Accompagnement” published in Copenhagen by J.D.Qvist 1848-1853, preserved at the Royal Library of Copenhagen, Denmark. According to Lisbeth Ahlgren Jensen we have no other sources like manuscripts, sketches etc. of Ida Fonseca’s compositions.

The poem by the Norwegian poet Andreas Munch (1811–1884) was published in “Digte og Fortællinger, ældre og nyere” (Poems and Tales, Old and New), Christiania (Oslo) 1855. For her song the composer picked out stanzas 1–12, arranged in 4 verses, omitting stanzas 13–14. There are some minor differences between the poem as published in “Digte og Fortællinger” and the lyrics in Ida Fonseca’s song. Her songs were published 1853, 2 years before Andreas Munch’s poem, so she must have used an early version of the poem.

This modern edition comes in 2 variants, an ‘urtext’ edition and a modernized edition. The urtext edition generally attempts to keep close to the original printing but may silently amend inconsequences in the use of short cut notations like repeated musical figures. In the modernized edition all notation short cuts have been expanded, the beaming of the vocal staff has been adapted to modern practices.